

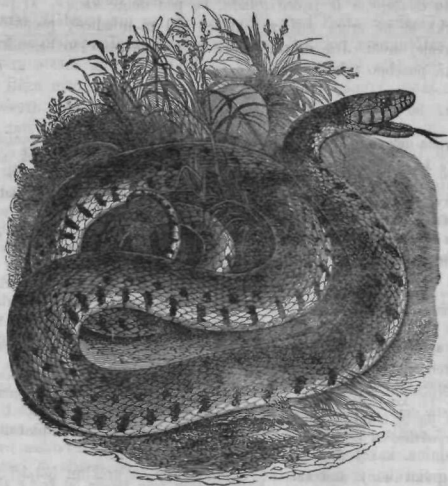
Vladímer na tó pristane. In vladika korsúnski z duhovniki krsti Vladímera. Po krstu se je skóraj zaróčil s cesarično in se vrnil v Kijev ter vzel s soboj duhovnikov, svetih močij, *) cerkovnih posóð in blagoslovnih podob. V Kijevu ukaže Vladímer pométati kumíre (malike), té posekati, druge ognju dati, a Peruna privezati konju k répu in vleči v réko. Potem Vladímer velí razglasiti narodu: „kdor ne pride k reki, da se krsti, bogat ali ubožen, — ta mi bode sópèrnik!“ Ljudjé so prišli z radostjo, govoreči: „ako bi to nedobro bilo, ne prijéli bi tega knez in boljari.“

A drugi dan izide Vladímer z duhovniki na Dnéper in snide se brez čisla ljudij. Vsi gredó v vóde, in ti so v njej stáli do šijnjaka, drugi doprsij, a mladénci od bréga in drugi so brodili, nekateri držali mladénce, a duhovniki so stali, molitve tvoréč. In velika radost je bila ta dan na nebu in na zemlji.

Takó je ruska zemlja prijela kristijansko véro, katera se vender nij máhoma razšírila po vsej državi, kajti dolgo se je držalo še pogansko prazno-verje, posebno ondóð, koder so narod motili čarodéjci in vraževálci, ne hoteč izgubiti svoje prejšnje časti.

Priróðopisno - natoroznansko polje.

Belouška.

Belouška (*Coluber natrix*; Ringelnatter) je v naših krajih najnavádnejša kača.

V mladosti je plavkasto siva, pozneje bolj temna, črnopegasta, na trebuhu belorumena in plavkasto-črna. Najbolje se ta kača pozna po dveh jajčastookroglih, rumenih lisah na tilniku. Belouška je skoraj za meter dolga. — Ta kača se rada drži po vlažnih gozdih, zlasti po zarašče-

nih bregovih stoječih ali počasi tekočih vodá. Ker zna dobro plavati, pravijo jej tudi vodna kača. Rada se tudi približa hišam, pride v hleve in staje,

*) Svetinj od svetnikov.

zlasti se vgnjezdi rada v velicih kupih gnojá. Plavajoč moli glavo iz vode, ali se pa tudi po dnu hitro pomiče naprej in lahko dolgo ostane pod vodo. Na suhem spleza včasih na drevó ovijaje se okoli debela in vej.

Belouška se živi ob žuželkah in črvih, posebno rada lovi martinca, žabe in ribice, v sili tudi mlade miši. Do sitega nažrta je zeló lena, skrrije se in počasi prebavlja, potem pa lahko strada po šest do osem tednov. Mrtvih živali se belouška ne dotakne. Vode potrebuje, da se koplje v njej, pije jo redko kedaj. Mleka kratko in malo ne mara, vse pripovedke o belouškah, da krave sésajo in mleko srebljejo so le prazne čenčarije.

Belouška človeku nič žalega ne stori, ker nima strupenih zobov; če ugleda človeka, boji se ga in beži pred njim.

Jeseni zleze belouška v svojo luknjo globoko v zemljo ali se pa zarije v gnoj, otrpne in leži tako do pomládi. Že prve dni meseca sušca jo je večkrat videti, da se v svitek zvita greje na solnci. Kmalu potem se prvič lévi, t. j. sleče luskavo gornjo kožo v tem, da se stiska med kamenje, ali se pa plazi skozi kako goščavo ter tako vso staro kožo kakor meh izgubi s sebe, a spodaj ima že novo kožo živejše barve.

Meseca julija ali avgusta znese samica 20 do 30 jajčec najrajše v gnoj, v kup smetí ali v kako trhlenino, kjer je dosti gorko in mokrotno. Jajca so blizu do 3 centimetre dolga, kóžnata, mehka in kakor na kako vrv nabrana. Čez kake tri tedne izležejo se iz jajčec mlade, po péd dolge kačice, ki rastó zeló počasi. Starka se ne briga niti za jajčeca niti za mladiče, prepuščeni so sami sebi in svojej sreči. Jež, dihur, jazbec in mnoge ptice so belouškam največji sovražniki, posebno mladičem.

— 6.

Razne stvari.

Slovstvene novice.

* Cesar Franc Jožef I. V spomin petindvajsetletnice srebrne poroke Njiju Veličanstev. Sestavil Josip Ciperle. V Ljubljani, 1879. Na svetlo dalo in založilo slovensko učiteljsko društvo. 8° — Tako se imenuje lična knjižica, ki na obširno popisuje mladost in delovanje našega presvetlega cesarja in vse bolj zanimive dogodke za njegovega vladanja. Ni je knjižice, ki bi bolj ustrezala slavnostnemu dnevu 24. aprila, kakor je ravno ta. Knjižica je 50 strani debela, ima na čelu podobo cesarja in cesarice in stoji le 15 kr., s poštnino 17. kr. Kdor jih več skupaj vzame, dobi jih še nekoliko ceneje. Zatorej naj se vsak podviza, da jo dobi še o pravem času v roke.

* Primeren spominek v dan srebrne poroke presvetlega cesarja in cesarice izdalo je tudi „Vrtčevo uredništvo.“ Ta spominek obseza na štirih straneh mladost in znamenite dogodke za živ-

ljenja našega cesarja s primerno pesmijo na čelu. Spominek je namreč ponatisek iz denašnjega „Vrtca“ ter posebno primeren, da se otrokom daje namesto podobíc. Iztisek velja 4 kr. in se dobiva pri „Vrtčevem uredništvu“ Lingarjeve ulice šte. 1. v Ljubljani.

* Trije spevi za slavnost srebrne poroke Nju Veličanstev Franca Jožefa in Elizabete. Vglasbil Anton Nedvéd. Priloga k „Laib. Schulzeitung-i,“ 1879. — Ta priloga obseza tri mične napeve za šolsko mladino. Dobiva se pri knjigotržci Kleinmayer-ji v Ljubljani po 10 kr. iztisek.

* Franjo Josip I., kralj ugarsko-hrvatski i car avstrijski. Školskoj mladeži na uspomeni dana 24. travnja 1879. U Zagrebu 1879. — Tako se zove lična knjižica v 8° obsežajoča 53 strani v hrvatskem jeziku. Na čelu ima podobo cesarja in cesarice. Knjižica stoji trdo vezana 30 kr., z zlato-rezom 40 kr. Dobiva se v Zagrebu. Priporočamo jo vsem, ki so hrvatskega jezika zmožni.